

**ΕΠΙΒΑΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΩΝ,
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΝ ΑΥΤΟΥ
(18-11-2017- Ι.Κ.Ν. ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ)**

Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Σεπτὲ Προκαθήμενε καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Κύριε μοι, κύριε ΙΕΡΩΝΥΜΕ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης Κύριε μοι, Κύριε ΑΝΘΙΜΕ, Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Τριπόλεως καὶ πάσης Λιβύης κ. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΕ, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝ, τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως & Θάσου,

Σεβασμιώτατοι & Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Τίμιο Πρεσβυτέριο, Χριστοῦ Διακονία, Ὁσιολογιώτατοι Μοναχοὶ & Μοναχαί,

Ἀξιότιμοι κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Βουλευταί, Κύριοι Περιφερειάρχαι, Κύριε Ἀντιπεριφερειάρχα, Κυρία Δήμαρχε, Κύριοι Δήμαρχοι, Κύριοι Πρόεδροι τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, Στρατηγοί τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Πυροσβεστικῆς, Κύριε Λιμενάρχα, Κύριοι Δικαστικοί, Κύριοι Ἐκπαιδευτικοί, Κύριοι Πρόεδροι τῶν τοπι-

κῶν Φορέων καὶ Ὁργανώσεων, Ἄρχοντες καὶ Ἀρχόμενοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου,

Λαὸ τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε, νέοι καὶ νέες καὶ ἀγαπημένα μας παιδιά, τῆς εὐλογημένης τοπικῆς μας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,

«Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἓν τῶν σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ»¹.

Τὸ ἄκτιστο **Φῶς** τοῦ ἁγίου **Τριαδικοῦ Θεοῦ** μας, τοῦ **Πατρὸς** καὶ τοῦ **Υἱοῦ** καὶ τοῦ ἁγίου **Πνεύματος**, τὸ ὁποῖο πλούσια καὶ χαρισματικὰ προσφέρεται ὡς δωρεὰ ἐκ τοῦ ἐπουρανίου **Θυσιαστηρίου** τῆς δόξης αὐτοῦ πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μακαρίως ἠγάπησαν τὸν **Θεόν**, ἐμφανίσθηκε κατὰ τρόπο μεγαλοδύναμο καὶ ἐξηφάνισε τὴν ἀνομία καὶ συνεχώρησε τότε τὴν ἀμαρτία τοῦ μεγάλου, ἐνδόξου καὶ ἁγίου **Προφήτου Ἡσαΐου**, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸν ἀνέδειξε χαρισματικὰ καὶ ἁγιασμένα ἀρχηγὸ καὶ διδάσκαλο, προφήτη καὶ ὁδηγὸ τοῦ λαοῦ του, ἐνὸς λαοῦ *«πορευομένου τότε μὲ χεῖλη ἀκάθαρτα καὶ μέσα στὸ σκότος, καὶ κατοικοῦντος στὴ χώρα καὶ στὴ σκιά τοῦ θανάτου»².*

Αὐτὰ τὰ συγκλονιστικὰ λόγια τῆς ἁγίας **Γραφῆς** ἐλέγχουν τὴν συνείδησή μου, αὐτὴ τὴν ὥρα ποὺ εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας, διότι προφανῶς ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία μου καὶ ἡ ὄλη ἀναξιότητά μου προσκρούει στὸ μέγεθος τῆς ἀπείρου ἀγιότητος τοῦ **Θεοῦ**, τῆς ἀπείρου εὐσπλαγχνίας του καὶ τῆς ἀγάπης του, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐλογημένο ἔλεός του, τὸ ὁποῖο διὰ τῆς ἁγίας **Ἐκκλησίας** μας, καὶ μέσω τῆς **Ἱερᾶς Συν-**

¹ Ἠσ. 6,6-7.-

όδου τῆς **Σεπτῆς Ἱεραρχίας** τῆς **Ἐκκλησίας** τῆς **Ἑλλάδος**, ὑπὸ τὴν ἀγαθὴ καὶ σοφὴ προεδρία **Σας, Μακαριώτατε, Πάτερ** καὶ **Δέσποτα**, μὲ ἀνέδειξε **Ἐπίσκοπο** καὶ **Μητροπολίτη** τῆς ἐνδόξου ταύτης ἀποστολικῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως** τῶν **Φιλίππων**, τῆς **Νεαπόλεως** καὶ τῆς **Θασου**, τῆς πρώτης **Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας** στὴν **Ἑλληνικωτάτη Μακεδονία** μας, στὴν **Ἑλλάδα** μας, καὶ στὸ εὐρωπαϊκὸ ἔδαφος.

Οἱ ἰδικοί μου, λοιπὸν ἀδύναμοι καὶ ἐλλιπεῖς λόγοι, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ταπεινότητά μου, δὲν εἶναι δυνατοὶ καὶ ἱκανοὶ γιὰ νὰ συμπεριλάβουν τὸ μέγεθος, τὸ πνευματικὸ πλῆθος, καὶ τὴν τεραστία ποιμαντικὴ εὐθύνη, ποὺ σήμερα ἀναλαμβάνω ἐνώπιόν **Σας** ὡς **Ἐπίσκοπος** καὶ **Ποιμενάρχης** τῆς ἡγιασμένης τοπικῆς μας **Ἐκκλησίας**. Ἴσως ὅμως μποροῦν νὰ ἐκφράσουν καὶ νὰ παρουσιάσουν πρῶτα σὲ ἐμένα καὶ μετὰ σὲ ὅλους σᾶς τὴν μεγάλη εὐλογία, τὴν ὁποία μᾶς ἐχάρισε ἡ ἀγία μας **Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία** μὲ τὴν ἄκτιστη **Χάρη** καὶ τὴν **Κοινωνία** τοῦ ἀγίου **Πνεύματος** γιὰ νὰ ὁδηγηθοῦμε ὅλοι, ὡς **Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες Χριστιανοί**, στὴν ἀγιότητα, στὴν προσευχή, στὴν μετάνοια, στὴν συμμετοχὴ μας στὰ ἡγιασμένα **Μυστήρια** τῆς **Ἐκκλησίας** μας, στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν διόρθωση τῆς πληγωμένης ζωῆς μας, στὴν ἐνότητα καὶ συναντίληψη, στὴν ταπείνωση, στὴν χριστιανικὴ ἀλληλεγγύη, στὴν ἀλληλοβοήθεια, στὴν συμπαράσταση πρὸς τὸν πάσχοντα ἀσθενῆ καὶ ἀδικούμενο ἀδελφό μας, στὴν στήριξη τοῦ γήρατος, τῆς οἰκογενείας, τῆς φιλίας, τῆς νεότητος ποὺ πάλλεται ἀπὸ τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν ζωή.

Μέσα σὲ ἓνα σύγχρονο κόσμον ποὺ βασανίζεται ἀπὸ τὴν μοναξιά, τὴν ἀνασφάλεια καὶ τὴν ἀναζήτηση τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο, ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐγώ, μὲ μεγάλη μου χαρὰ τὰ λόγια ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἀγίου **Ἀποστόλου Παύ-**

² πρβλ. Ἦσ. 9,2.-

λου πρὸς τοὺς προγόνους μας **Φιλιπησίους** : «*Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸ μου κάθε φορά πὺ σᾶς ἐνθυμοῦμαι πάντοτε, σὲ κάθε προσευχή μου, μὲ χαρὰ προσεύχομαι γιὰ ὅλους σᾶς καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν συμμετοχή σας στὸ εὐαγγέλιο ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἕως σήμερα. Ἔχω τὴν πεποίθηση ὅτι ὁ Θεὸς πὺ ἄρχισε αὐτὸ τὸ ἀγαθὸ ἔργο σὲ σᾶς, θὰ τὸ ὀλοκληρώσῃ ἕως τὴν ἡμέρα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴ ἡ σκέψη μου γιὰ ὅλους σᾶς εἶναι δικαιολογημένη, ἀφοῦ σᾶς ἔχω μέσα στὴν καρδιά μου. Γιατὶ ὅλοι σεῖς μετέχετε σὴ χάρη πὺ μοῦ ἐδόθηκε, τόσο τώρα πὺ εἶμαι φυλακισμένος, ὅσο καὶ ὅταν ἐλεύθερος μὲ τὸ κήρυγμά μου ὑπερασπίζομαι καὶ βεβαιώνω τὴν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου. Μάρτυρας μου εἶναι ὁ Θεὸς γιὰ τὸ πόσο σᾶς λαχταρῶ ὅλους σᾶς μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ προσευχή μου εἶναι αὐτὴ : Νὰ μεγαλώνει ἡ ἀγάπη σας ὅλο καὶ περισσότερο καὶ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἀληθινὴ γνώση καὶ σωστὴ κρίση, γιὰ νὰ διακρίνετε τί εἶναι καλὸ γιὰ σᾶς. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ εἴσθε καθαροὶ καὶ χωρὶς κατηγορία τὴν ἡμέρα πὺ θὰ μᾶς κρίνει ὁ Χριστός, πλούσιοι σὲ καλὰ ἔργα πὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ γιὰ νὰ δοξάζεται καὶ νὰ ὑμνῆται ὁ Θεός*»³.

Προηγουμένως προσεκυρήσαμε ὅλοι, ἐκεῖ κάτω, στὸ βῆμα τοῦ ἀγίου **Παύλου**, καὶ αἰσθανθήκαμε καὶ ἐβιώσαμε τὴν μεγάλη εὐγνωμοσύνη καὶ συγκίνηση γιὰ τὸ μεγάλο δῶρο τὸ ὁποῖο μᾶς ἔχει προσφέρει, ἐβαδίσσαμε στὰ ἴχνη τῶν ποδῶν του καὶ ἠκούσαμε νοερῶς τοὺς παραπάνω λόγους του. Ἐκεῖνος, ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἔνα, μᾶς ἀνέμενε καὶ μᾶς ὑποδέχθηκε μὲ τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς του, μὲ τὸ ὕψος τοῦ ἀποστολικοῦ του ἀξιώματος καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀγιότητος καὶ τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου του, τὸ ὁποῖο ὑπέστη χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων σὲ ἐκεῖνες τίς πολὺ δύσκολες ἐποχὲς γιὰ

³ πρβλ. Φιλίπ. 1, 3-11.-

ολόκληρο τὸν κόσμον ποὺ «*ἦταν παγωμένη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν*»⁴ καὶ ὅπου ἐνῶ «*ἡ ἀμαρτία ἐφάνη μὲ τὸ ἀληθινὸ τρομακτικὸ τῆς μέγεθος, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὴν ὑπερεκάλυψε ὑπερβαλλόντως*»⁵, ὅπως γράφει ὁ ἴδιος στὴν πρὸς **Ῥωμαίους** ἐπιστολὴ του. Καὶ τώρα ὅλοι μας, εὕρισκό-μεθα μέσα στὸν πάνσεπτο τοῦτο καθεδρικό **Ναὸ** μας, τὸν ἀφιερωμένο πρὸς τιμὴ του, γιὰ νὰ ἀναπέμψωμε προσευχὲς καὶ δεήσεις γιὰ ὅλους μας καὶ γιὰ τὴν τοπικὴ μας ἡγιασμένη **Ἐκκλησία**.

Θυμηθῆκαμε τώρα ὅλοι μας, τὰ βήματα, τὴν ζωὴ, τὴν προσφορὰ καὶ τὸ πνευματικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ ἔργο τοῦ ἀειμνήστου προκατό-χου μου, μακαριστοῦ **Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θα-σου κυροῦ Προκοπίου**, ὁ ὁποῖος ἐπὶ **43** ἔτη ἠργάσθη ἀόκνως, ἐπωφε-λῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς γιὰ ὅλους σᾶς, τοὺς ἄρχοντες, τὸν ἱερό **Κλῆρο** καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸ τῆς τοπικῆς μας **Ἐκκλησίας**. Τὸν εὐγνωμονῶ, τὸν εὐχαριστῶ, καὶ τὸν μνημονεύω στὶς προσευχὲς μου καὶ στὶς δεήσεις μου πρὸς τὸν **Κύριο** μας **Ἰησοῦ Χριστό**. Ὁ **Θεὸς** νὰ τὸν ἀναπαύῃ στὸν οὐράνιο κόσμον τῆς βασιλείας του, καὶ νὰ ἔχωμε τὴν εὐχή του.

Ἐφθάσαμε ἐκ τῆς ἀγιοτόκου **Θεσσαλονίκης** σὲ μία ἀπὸ τὶς ἐνδοξό-τερες πόλεις τῆς **Ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας** μας, τὴν σημερινὴ περι-οχὴ τῆς **Καβάλας**, μὲ τοὺς ἀρχαίους **Ἑλληνες Μακεδόνες Βασιλεῖς**, τοὺς **Φιλίππους**, τὸν **Μέγα Ἀλέξανδρο**, τὸν **Ἀριστοτέλη** τῶν **Σταγεί-ρων** τῆς **Χαλκιδικῆς**, τῶν λιμένων τοῦ ποταμοῦ **Στρυμόνος**, καὶ ὠδη-γηθῆκαμε σὰν μιὰ συνέχεια ἀπὸ τὶς **Αἰγές**, τὴν **Πέλλα**, τὴν **Ἀμφίπολη** καὶ τὴν **Θεσσαλονίκη**, μέσῳ τῆς **Ἐγνατίας** ὁδοῦ, τῆς ὁποίας τὰ ἀρχαῖα κατάλοιπα ἐμφαίνονται στὶς παρυφῆς τοῦ λόφου τῆς ἀναβάσεώς μας. Ἐψηλαφήσαμε τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ μας, τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀγγίξαμε μὲ τὴν ψυχὴ μας τὴν ἔν-δοξη ἱστορία μας.

⁴ πρβλ. Μτθ.24, 12.-

⁵ Ῥωμ. 5, 20.-

Καὶ ἡ ἱστορικὴ μνήμη καὶ ἡ ἀναφορὰ μας συγκλονίζεται καὶ συνεχίζει μὲ τὶς ἀλησμόνητες πατρίδες μας τοῦ **Βυζαντίου** μας, τῆς ἐνδόξου **Μικρᾶς Ἀσίας**, τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας, τῆς πονεμένης ῥωμηοσύνης, τοῦ **Οἰκουμενικοῦ** μας **Πατριαρχείου**, τῆς **Βασιλίδος** τῶν πόλεων, τῆς πόλεως τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου **Κωνσταντίνου**, τοῦ πρώτου **Χριστιανοῦ** αὐτοκράτορος. Ἐκεῖ στὸν **Ἑλλάσποντο**, στὴν **Προποντίδα**, στὸν **Βόσπορο**, στὸν **Πόντο**, καὶ σὲ ὅλη τὴν **Μικρὰ Ἀσία** καὶ τὰ ἔνδοξα παράλιά της, ἐκεῖ, κλίνομε γόνυ εὐσεβείας καὶ βαθυτάτης τιμῆς πρὸς τὸν **Σεπτὸ Προκαθήμενο** τοῦ **Οἰκουμενικοῦ** ἡμῶν **Πατριαρχείου**, τὸν **Παναγιώτατο Οἰκουμενικό** μας **Πατριάρχη** κ.κ. **Βαρθολομαῖο**, πρὸς τὸν ὁποῖο καὶ υἱικῶς καὶ εὐγνωμόνως ὑποβάλλομε τὴν εἰλικρινῆ ἀφοσίωση καὶ ὀλόθερμη εὐχὴ νὰ τοῦ χαρίζη ὁ **Τρισάγιος Θεός** μας ὑγεία, μακροήμερευση καὶ κάθε εὐλογία στὸ πολυεύθυνο καὶ πρωθιεραρχικό του ἔργο, γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν κατὰ **Χριστὸ** οἰκοδομὴ τῆς **Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας** καὶ ὅλων τῶν κατὰ τόπον ἁγίων τοῦ **Θεοῦ Ἐκκλησιῶν** μας.

Τὴν στιγμή αὐτὴ ἐνώνομε τὴν σκέψη μας καὶ βιώνομε τὴν ἱστορικὴ μνήμη μὲ τὴν ἔνδοξη πόλη τῶν **Ἀθηνῶν**, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ **Ἑλληνικοῦ Κράτους** μας, μὲ τοὺς φιλοσόφους μας, τὸν **Σωκράτη** καὶ τὸν **Πλάτωνα**, μὲ τὸν **Παρθενῶνα**, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔνδοξα μνημεῖα μας καὶ τὸν θαυμάσιο ἑλληνοχριστιανικὸ πολιτισμὸ μας, σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς **Πατρίδος** μας.

Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριε μοι Κύριε Ἱερώνυμε, ὑποβάλλω τὰ βαθύτατά μου σέβη, τὶς υἱικὲς μου εὐχαριστίες καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου, γιὰ τὴν εὐλογημένη παρουσία **Σας**, στὴ σημερινή μου ἐνθρόνιση, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη **Σας** πρὸς τὴν ταπεινότητά μου, μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ἀγιωτάτους **Ἀρχιερεῖς** τῆς σεπτῆς **Ἱεραρχίας** μας, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων μὲ τιμοῦν σήμερα

μέ την παρουσία τους, και τούς οποίους ἀδελφικῶς εὐχαριστῶ γιά τήν ἀνάδειξή μου σέ **Ἐπίσκοπο** καί **Μητροπολίτη** τῆς ἀγιωτάτης **Ἐκκλησίας** τῆς ἐνδόξου μαρτυρικῆς πατρίδος μας, τῆς **Ἑλλάδος**. Ἡ **Ἐκκλησία** μας, ἐντὸς τῆς ὁποίας γεννηθήκαμε, γευθήκαμε καί βιώνουμε τήν **Ὁρθόδοξο Πίστη** καί **Ἀλήθεια**, εἶναι **Ἐκκλησία**, μαρτύρων, ἡρώων καί ἀγίων, χάριν τῶν ὁποίων εἴμεθα ὅλοι σήμερα ἐλεύθεροι **Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί**.

Ὡς ὁ τελευταῖος **Ἐπίσκοπος** τῆς **Ἐκκλησίας** μας πού περιλαμβάνει τὰ ὅρια τῆς **Ἑλληνίδος** γῆς μέ ἀδελφική ἐν **Χριστῷ** ἀγάπη ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τούς ἀγίους ἀδελφούς καί συνεπισκόπους μου ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ ἀπὸ τήν ἀποστολική ἐκκλησία τῶν **Φιλίππων**, τῆς **Χριστουπόλεως**, τῆς **Νεαπόλεως**, τῆς **Καβάλας** καί τῆς **Θάσου**, καί ἐκφράζω τήν βεβαιότητα, ὅτι θὰ εἶμαι πάντοτε συνεργὸς καί συνοδοιπόρος στὸ πολυποίκιλο ἔργο τῆς διακονίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐλογημένου λαοῦ μας, μέσα στοὺς χαλεποὺς καιροὺς καί στὶς δύσκολες συγκυρίες τοῦ κόσμου μας πού διερχόμεθα.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν πολὺ καί σεβαστὸ **Γέροντα Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο**, γιά τούς καλοὺς του λόγους, καί γιά τὰ ὅσα μοῦ προσέφερε μέ τήν ἀγαπῶσα καρδιά του, καί ὁ ὁποῖος αὐτὴ τήν ἱερὰ στιγμή ἐκπροσωπεῖ τήν **Σεπτὴν Κορυφὴν** τοῦ **Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου**, τὴν **Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα** τὸν **Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης & Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην** μας κ.κ. **Βαρθολομαῖον** καί μετέφερεν πρὸ ὀλίγου τὰς **Πατριαρχικὰς** αὐτοῦ **Εὐχὰς** καί **Εὐλογίας** πρὸς τήν ἐλαχιστότητά μου.

Εὐχαριστῶ ἐξ ὀλοκλήρου, ἐπίσης, τὸν **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης & Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα**, τὸν ἄχρι τοῦδε **Τοποτηρητὴ** τῆς **Ἱερᾶς** μας **Μητροπόλεως**, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τρίμηνο καί πλέον μέ πατρική ἀγάπη καί οὐσιαστικὴ συμβολὴ κατηύθυνε τήν διοίκηση καί

τὴν πνευματικὴ εὐθύνη τοῦ ἱεροῦ **Κλήρου** καὶ τοῦ **Λαοῦ** μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀρίστη συνεργασία μας μὲ τοὺς ὑπευθύνους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς προητοίμασε τὴν ὄντως λαμπρὴ αὐτὴ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεώς μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ **Κυρίου** ἡμῶν **Ἰησοῦ Χριστοῦ** ὅτι «**ὅποιος θέλει νὰ γίνῃ μέγας ἀνάμεσά σας, πρέπει νὰ γίνῃ ὑπηρέτης σας, καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ εἶναι πρῶτος πρέπει νὰ γίνῃ δοῦλος σας. Ὅπως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου δὲν ἦλθε γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴ του λύτρο γιὰ ὅλους**»⁶, ἀντηχεῖ δυνατὰ μέσα μου καὶ θὰ ἀποτελεῖ τὸν ἱερὸ **Κανόνα** γιὰ τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ μου. Ἦλθα γιὰ νὰ εἶμαι μαζὺ μὲ τὸν ἱερὸ **Κλήρο** καὶ τὸν εὐσεβῆ **Λαὸ** τῆς τοπικῆς μας **Ἐκκλησίας**, τοὺς ἄρχοντες καὶ ὅλους τοὺς ἄνθρωπους τοῦ τόπου μας, τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς ἀνέργους, τοὺς θλιμμένους καὶ τοὺς χαρούμενους, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς καταβεβλημένους, τοὺς γέροντες καὶ τοὺς μοναχικούς, τοὺς νέους καὶ τὶς νέες μας, τὰ ἀγαπημένα μας παιδιὰ τῆς εὐλογημένης **Πατρίδος** μας, ποὺ ἀγωνίζονται μὲ πολὺ κόπο καὶ μεγάλη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνατροφή τους, μαζὺ μὲ τοὺς γονεῖς τους, γιὰ τὴν μόρφωσή τους καὶ γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ τους ἀποκατάσταση. **Ἀγαπημένα μου παιδιά**, θὰ εἶμαι πάντοτε μαζὺ σας, γιὰ νὰ ἔρχεσθε, ὅπως θέλετε καὶ ὅταν θέλετε σὲ ὅποιαδήποτε δύσκολη ὥρα καὶ στιγμή τῆς ζωῆς σας, γιὰ νὰ μιλήσωμε, νὰ συζητήσωμε γιὰ τὰ προβλήματά σας, νὰ προσευχηθοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε μαζὺ γιὰ τὴν πρόοδό σας καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ σας γαλήνη. Ἀνάμεσά σας εἶναι οἱ μελλοντικοὶ ἱεράρχες καὶ κληρικοὶ μας, οἱ αὐριανοὶ πρωθυπουργοί, οἱ δυνατοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ κοινοβουλίου μας, οἱ συνετοὶ οἰκογενειάρχες, οἱ ἔντιμοι δικαστικοί, οἱ μορφωμένοι ἐπιστήμονες καὶ ἐκπαιδευτικοί, οἱ γνήσιοι βιοπαλαι-

⁶ Μτθ. 20, 26-28.-

στές. Νὰ μὴν ἀπογοητεύεσθε στὶς δυσκολίες σας καὶ νὰ μὴ δειλιάζετε μπροστὰ στοὺς κινδύνους. Ἡ δύναμη τοῦ **Χριστοῦ** μας θὰ σᾶς δώσει θάρρος καὶ ἐλπίδα στὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς σας. Ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι, οἱ γονεῖς σας, σᾶς ἀγαπᾶμε, εἴμεθα μαζὺ σας, καὶ θέλομε νὰ εἴσθε τὸ εὐλογημένο μέλλον τοῦ βασανισμένου κόσμου μας ἀπὸ τὶς ἐξαρτήσεις, τὴν μοναξιά, τὴν ἄμοιρη δόξα καὶ τὴν κακοτράχηλη ἀπαξίωση κάθε ἠθικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Ὡς **Ἐπίσκοπος** καὶ **Ποιμνάρχης** τῆς τοπικῆς μας **Ἐκκλησίας**, ἀπευθύνω πατρικὸ καὶ ἀληθινὸ χαιρετισμὸ καὶ ἐκφράζω τὴν χαρὰ μου καὶ τὴν εἰλικρινῆ μου ἀγάπη ποὺ εἶμαι μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς κληρικούς μας, τοὺς ἱερομονάχους καὶ τοὺς ἐγγάμους ἱερεῖς μας, τοὺς διακόνους μας, τοὺς μοναχοὺς καὶ τὶς μοναχές μας, τὶς ἐνορίες μας, τοὺς συνεργάτες μας καὶ ἀδελφούς μας, τοὺς ἱεροψάλτες μας, τοὺς νεωκόρους μας, τὶς κυρίες τοῦ φιλανθρωπικοῦ μας ἔργου καὶ τῶν συσσιτίων μας. Μὲ τὰ μοναστήρια μας καὶ τὶς ἐκκλησιές μας, τὶς ἐορτὲς καὶ τὶς πανηγύρεις μας, τοὺς ἁγίους μας καὶ τὰ ἅγια λείψανά τους, καὶ ὅλα τὰ προσκυνήματα καὶ τὰ σεμνώματα τῆς πίστεώς μας, θὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ γίνωμε καλύτεροι, πνευματικώτεροι, ἀγαπημένοι ἐν **Χριστῷ** ἀδελφοὶ καὶ ἠγαπημένοι συνεργάτες στὸν ἀμπελῶνα τοῦ **Κυρίου** μας. Ἡ **Θεῖα Λειτουργία** μας, ἡ ὠραιότερη συνάντησή μας μπροστὰ στὴν ἁγία **Τράπεζα** τῆς **Ἐκκλησίας** μας θὰ μᾶς ἐνώνη μέσα στὸ **Σῶμα** καὶ τὸ **Αἷμα** τοῦ **Χριστοῦ** μας καὶ θὰ μᾶς χαρίζη δύναμη καὶ χάρη στὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα, στὴν ἀνηφορικὴ πορεία μας, στὴν ταπείνωση καὶ τὴν μετάνοια, στὴν συγγνώμη καὶ τὴν ἀλληλοβοήθεια γιὰ τὴν σωτηρία μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ποὺ μᾶς ἐνεπιστεύθη ὁ **Χριστός** μας.

Πρὸς τὰ εὐλογημένα ἐκκλησιαστικὰ **Ἰδρύματά** μας, καὶ ὅλες τὶς κατὰ πάντα ἀξιέπαινες προσπάθειες τῆς **Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς**

μας, πού τόσα κατεργάζονται άνιδιοτελῶς καὶ φιλανθρώπως στήν τοπική μας κοινωνία προσφέρω τὸν ἑαυτό μου χάριν τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γιὰ ὅλους ὅσοι τὰ ὑπηρετοῦν προσεύχομαι καὶ μνημονεύω τοὺς κόπους καὶ τὶς θυσίες τους, τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς ἀγωνίες τους.

Εὐχαριστῶ ἰδιαίτερα ὅλους τοὺς **Ἄρχοντες**, τὴν πολιτική καὶ στρατιωτική ἡγεσία τοῦ τόπου μας, τὴν κυρία **Δήμαρχο** τῆς **Καβάλας**, τοὺς κυρίους **Δημάρχους** τῆς πνευματικῆς μας δικαιοδοσίας καὶ ἐν συνόλῳ τὰ **Δημοτικά Συμβούλια**, ὅλους τοὺς φορεῖς, καὶ ὅλους τοὺς **Πολίτες** καὶ τὸν εὐσεβῆ **Λαό** μας, ὅλα τὰ **ΜΜΕ**, τοὺς στρατιῶτες μας καὶ τὶς φιλαρμονικές μας, γιὰ τὴν σημερινή τιμητική καὶ ἐμφανῆ παρουσία τους γιὰ τὴν ταπεινότητά μου, καὶ ἰδιαίτερος γιὰ τὴν ἀρίστη συνεργασία τους μὲ τὴν τοπική μας **Ἐκκλησία** καὶ τοὺς ὑπευθύνους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς συνεργάτες μας στήν συντονισμένη καὶ τόσο καλὰ ὀργανωμένη προετοιμασία τῆς ἐνθρονίσεώς μου. Θὰ εἶμαι πάντοτε ὁ πρῶτος συνεργάτης καὶ συνομιλητῆς τους γιὰ ὅλα τὰ καλὰ καὶ γιὰ τὴν εὕρεση οἰασδήποτε προτάσεως καὶ προσπάθειας γιὰ τὴν ἐπίλυση στοῦ μέτρο τοῦ δυνατοῦ τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς κοινωνίας μας.

Ἀδελφοί μου καὶ φίλοι μου ἐν Χριστῷ, ὁ ἅγιος **Ἀπόστολος Παῦλος** μᾶς προσκαλεῖ συνεχῶς στὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας μὲ αὐτὰ πού καταγράφει στήν πρὸς **Ῥωμαίους** ἐπιστολή του : *«Ἐφθασε ἡ ὥρα νὰ ξυπνήσωμε ἀπὸ τὸν ὕπνο... ἄς πετάξωμε ἀπὸ ἐπάνω μας τὰ ἔργα τοῦ σκότους, κι' ἄς φορέσωμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἡ διαγωγή μας ἄς εἶναι κόσμια, τέτοια πού ταιριάζει στοῦ φῶς»*⁷.

Τερματίζοντας τὸν παρόντα ἐπιβατήριο λόγο μου, σᾶς καλῶ ὅλους σὲ συνεχῆ προσευχή καὶ ἱκεσία γιὰ τὴν δοκιμαζομένη ποικιλοτρόπως

⁷ Πρβλ. Ῥωμ. 13, 11-13.-

ἀγαπημένη μας **Πατρίδα**, τὴν **Ἑλλάδα** μας, ἰδιαιτέρως μάλιστα γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἐσχάτως τελειωθέντων ἀδελφῶν μας κατὰ τὴν δοκιμασία τῶν φοβερῶν πλημμυρῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν ἐπούλωση τῶν πληγῶν τῶν δοκιμαζομένων τραυματιῶν καὶ τῶν πολλῶν οἰκογενειῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τῶν περιοχῶν ποὺ ἐπλήγησαν ἀνὰ τὴν ἐπικράτεια.

Ἀδελφοί μου, καὶ Τέκνα μου, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν»⁸.

⁸ Φίλιπ. 4, 21, 23.-